

CSORBA GYŐZŐ

Kifészkélések

*Először még szándékaim szerint
s kedvem szerint csillagágak sugár
irányában (a talán lehetetlen
nem földte föl magát s később se csak
olykor) Ha lyuk támadt hajlékomon
s befűtt a szél odébbálltam vidáman
nem is tudtam nem ismertem mi is
valójában a hideg bólogattam
a didergők sötét zokszóira
sajnáltam őket őszintén de hogy
fázhatnak én is . . .*

*Ajtódöndülés
bekattanó záruk fogyó utak
körkörösén szűkülő enyhesség
A jelenségek úgy megsűrűsödtek
hogy látnom kell a törvényt bennük és
el is fogadnom*

*De sikerül-e
északi emberré válnia annak
aki megszokta a déli verőt
s kibírja-e — a szíve nem a bőre —
a valóságos és a lehető
fészkek gyülekvő megghiúsulását?*

Mondja-e?

*Mondja-e az Úr vagy az úr (kis „ú”-val)
a belső úr ha elvégeztetett:
„Jól vagyon jó és hű szolgám . . .” vagyis
a bibliai summázást amelynél
biblia nélkül sincsen fontosabb?*

Írom a följegyzéseket iratlan
ha be kell számolnom majd hangosan
vagy csak úgy hangtalan (mivel magamnak)
ne felejtsek ki semmit (érdemet!)
Rakatik pedig mind a többihez
rakatik pedig... És a jutalom?
Mit bánom én csak hangozzék a szó
csak hangozhasson kívül vagy belül
eföldi dolgaim megnyugtató
igazolásaként hogy: „Jól vagyok...”
s hozzá az engedély: bemehetek
U(u)ramnak örömébe
Hogy mi lesz
utána az kevéssé érdekel

Ha elhiszi

A szokott iv lassan kibomlik
ez hasonlat tehát az élet
s kicsi nagy göcsörtös sima
s mert él: dicsér is vádol is
s nem lesz mentség valamikor
nem lesz mentség valamire
Bolond aki Lesbia Léda
Júlia csúcsaira tör,
ha Lesbia Júlia Léda
levegőjét fulladva szívja
De csak vívjon bohóc-ügyével
kanyarítson fessen doboljon
(a katona-temető-sorsok
rikatón uniformizáltak)
szédítse lelkesen magát
szegény szegény szegény szegény
ha elhiszi megmenekül tán